

ת"פ 19654/04/19 - מדינת ישראל נגד ב.ל.ה. בדיקות ללא הרס בע"מ, אריה רוזן, גיא רון

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 19654-04-19 מדינת ישראל נ' ב.ל.ה. בדיקות ללא הרס בע"מ ואח'
תיק חיצוני: חקר: 189316714
בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו
המאשימה מדינת ישראל
נגד הנאשמים
1. ב.ל.ה. בדיקות ללא הרס בע"מ
2. אריה רוזן
3. גיא רון

החלטה

(בעניינו של נאשם מס' 3 - בטענה כי "אין להשיב לאשמה")

להלן נימוקי בית המשפט להחלטתו מהיום, לדחות את בקשת הנאשם 3 לזכותו מאשמה, בשל העדר הוכחה לכאורה של עובדות כתב האישום, לפי סעיף 158 לחסד"פ, התשמ"ב - 1982.

כנגד הנאשמים, הוגש כתב אישום המייחס להם 4 עבירות של אי הגשת דוח שנתי במועד - עבירות לפי סעיף 216 (4) + סעיף 224 לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש), התשכ"א - 1961.

לפי עובדות כתב האישום, הנאשמת מס' 1, הינה חברה פרטית, אשר עסקה בבדיקות טיב בתעשייה.

בשנים 2013 - 2016, היו לנאשמת הכנסות כמפורט בכתב האישום.

הנאשמים 2 ו-3 היו מנהלים פעילים בנאשמת 1.

הנאשם 3 היה מנהל פעיל החל מחודש מרץ 2016, ועד חודש מאי 2017.

הנאשמים 2 ו-3 היו חייבים, כמנהלים פעילים, להגיש דוחות על הכנסת הנאשמת, במועדים הקבועים בסעיף 132 לפקודה, ולמרות זאת, לא הגישו במועד את הדוחות הנדרשים, בגין שנות המס 2013 - 2016 כולל.

לנאשם 3 מיוחסת אפוא אחריות לאי הגשת דוחות שנתיים לשנים 2015 ו-2016.

הסניגוריות המלומדות של הנאשם 3, טוענות כי בתום פרשת התביעה, לא הוכיחה המאשימה את עובדות כתב האישום, אף לא לכאורה, ועל כן, הנאשם 3 אינו חייב להשיב לאשמה ויש לזכותו בדיון.

בהחלטה שניתנה היום, דחה בית המשפט את הבקשה.

להלן הטעמים לכך.

סעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), התשמ"ב - 1982, קובע כדלקמן:

"נסתיימה פרשת התביעה, ולא הוכחה האשמה, אף לכאורה, יזכה בית המשפט את הנאשם - בין על פי טענת הנאשם ובין מיוזמתו - לאחר שנתן לתובע להשמיע את דברו בעניין..."

הפסיקה קבעה, כי הרף הראייתי הנדרש לצורך עמידתה של המדינה, בהנחת התשתית הראייתית הנדרשת היא הבאת ראיות בסיסיות, אפילו דלות, ראשוניות, להוכחת יסודותיה של העבירה, שפרטיה הובאו בכתב האישום (ע"פ 732/76 מדינת ישראל נ' כחלון, פ"ד לב(1) בעמ' 170).

לפיכך, השאלה היא האם יש בפני בית המשפט ראיות בסיסיות ראשוניות, אפילו דלות, המוכיחות כי הנאשם 3, היה מנהל פעיל בנאשמת 1, ובנוסף, ובתוקף היותו כזה, לא הגיש את דוחות שנות המס 2015 - 2016.

מראיות התביעה עולה, כי לא הוגשו הדוחות הנזכרים לעיל, על ידי החברה - הנאשמת 1, בתקופה המיוחסת לנאשם 3 בכתב האישום בה לכאורה היה מנהל פעיל בחברה כפי שעולה מראיות אלה. אין מקום בהחלטה זו לצלול לתוך נבכי תוכן של כלל הראיות, אסתפק בהפניה ל- 2/ת; 4/ת; 7/ת; 8/ת.

בנוסף, העיד עד התביעה, עו"ד יעקב בורובסקי, ומסר כי הוא יחד עם חתנו, הנאשם 3, היו שותפים עסקיים בנאשמת 1, באמצעות חברה הנקראת "רון-בורובסקי", אם כי טענתו הייתה שהשותפות עם הנאשמת 1, היה לצורך השקעה בלבד, ולא כמנהלים פעילים בה.

ככלל, לפי הפסיקה, שותפות ומעורבות המאפשרת שליטה ופיקוח, יש בה כדי להעיד, לכאורה, על היות השותף, מנהל פעיל בחברה בה הוא מעורב עסקית. עם זאת, לאבחנה זו ולשאלת היתכנותה, יידרש בית המשפט בהרחבה, בהכרעת הדין, לאחר שיובאו בפניו מלוא ראיות ההגנה, הכופרת בכך.

בנסיבות אלה, קיימת תשתית ראייתית ראשונית ובסיסית, המצביעה על כך, שהנאשם 3 היה לכאורה, על פניו, מנהל פעיל בחברת ב.ל.ה, הנאשמת 1, במועדים 2015 ו-2016, ומכוח זאת, היה חייב בהגשת הדוחות נשוא האישום נגדו, לפי הוראות סעיף 216 (4) + 224 לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש) תשכ"א - 1961.

בהינתן מצב דברים זה, עמדה המאשימה בנטל הראיה הבסיסי המוטל על כתפיה, ועל כן, על הנאשם 3 להשיב לאשמה.

יובהר, כי בית המשפט לא קובע כאן, ואף לא נדרש לקבוע, ממצאים עובדתיים מוחלטים, אלא רק בוחן אם על פני הדברים, ישנן בפניו ראיות בסיסיות, המצביעות על התקיימות יסודות העבירה המיוחסת לנאשם 3.

בחינת הדברים לעומקם, עשויה להוביל למסקנה כזו או אחרת, דבר שייעשה בהכרעת הדין, לאחר שקלא וטריא של מכלול הראיות, הן של התביעה, והן של ההגנה, בזיקה לסוגיה המשפטית העיקרית העומדת על הפרק, והינה היותו של הנאשם 3 "מנהל פעיל", כהגדרתו של מונח זה בחוק ובפסיקה, לאחר שבית המשפט יזקק מתוך מערכת הראיות שתובא בפניו, את הממצאים והמסקנות העובדתיות והמשפטיות, הנדרשות לצורך הכרעה בסוגיה זו.

לפיכך, הבקשה שלא להשיב לאשמה בהעדר ראיות לכאורה, נדחית בזאת.

הנאשם 3 נדרש להשיב לאשמה.

המזכירות תשלח העתק החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, ד' ניסן תשפ"א, 17 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.